

17 Ağustos Depremi

– safdeha · 16 Aralık 2015

Talihsiz insanlar gece gizeminde,
Emin bir şekilde uyurken depremle:
Tonlarca ağırlık üstünde fırladı!
Çaresizce imdat, geçmişe özlemle...
Kimi hemen, kimi artçı şokla öldü
Kimi de inatla yaşama sarıldı...

Korkunç bir manzara, yaşamda kalana
Sahibim denilen dönmüştü talana...
Dışarıya yağmurlu, rüzgarlı, soğuktu!
Artçı şok sallarken bin panik dalana...
Enkazın dışında kalan köpek dölü
Arar durur bir iz, paranın külünü
Bakıp da ders olmaz gördükçe ölüsü
Yazıklar olsun o gün dehşet salana!
Sığınacak ne yer, ne vardı parası
Sesi duyulsun da, razıydı yalana
Perişan haldeydi baksan depremzede!

Başı harabe de, dışarıda kolu!
Kimse görmüyordu çaresizlik dolu
Enkazdan çıkanlar arar çıkış yolu
Kızılay'ın çadırı, başka artçı şoktu...
Kuruldu binlerce, Naylonkent bilmece...
Çadırların içi sanki Antarktika
Ne vardı sobası, ne de tenceresi!
Yakıyordu onları, yoktu sağı solu...

Ölenler kurtuldu düşününce belki,
Kalanlarsa gördü ne çok vardı tilki...
Yeminler de etti, tövbeler o dil ki;
Allah'ın yoluna boyun büktü şevki...
Teselliydi ruha geçmiş hatırası,
Ne acıydı yoksa deprem faturası!

Naylonkent halkı yaşama direniyor
Yeni depremlerde görecek belki de!
Acı içlerinde, her an arınıyor...
Ne yapsın ki, çürük evde barınıyor!
Fırsatçı insanlar kurt gibi tetikte,
Onlar tokatlıyor, sallıyor elekte...
Acılar taze, sömüren sömürene!
Yıllar geçse de öldüren öldürene...

Konuşmak marifet sözleri ertele...
İçme de sigara ağzında nargile!
Kargalar görünür sıkarsan kartala!
Bugün boğulmazsan yarın sıra sende...
Ağustos böceği, hele kışı bekle!
İki gün ağlarsın yaşama dönersin,
Gaflet türküleri çalar düşünürsün...
Deprem anısı, kabirde yazgısı!
Kim ziyaret eder, hala sürünürsün...

Bir ders alanda yok unutuldu dünden
Asırlarca yaşar, aynıyı sürüngen...
Kangren ağıt dinmez, bu alın yazısı!
Kıyamet kopunca kul olmaya razı
Çıkarı olmazsa isyankardır düzen...
Saffet Kuramaz